

1 Corintiërs 12:1-11

De vos, de kip, de vis en de vogel kwamen op een slechte dag bij elkaar om een sportschool op te zetten. Helaas ging dat met veel ruzie en moeilijkheden gepaard. Want ieder dier vond dat anderen net zo moesten doen als hijzelf. De vogel vond vliegen belangrijk, de vos rennen, de vis zwemmen. Toen kwam de kip met een schitterend compromis. Alle leerlingen zouden elk vak moeten beheersen. Dus: rennen, zwemmen en vliegen. Zo gezegd, zo gedaan.

Als eerste kwam vliegen. Voor de vogel een kans om iedereen de loef af te steken. De vis hapte naar adem. De vos stortte neer en brak zijn poot. De kip fladderde met zijn vleugels en zweefde telkens een half metertje naar de eindstreep.

Als tweede moesten alle dieren gaan rennen. De vogel werd gediskwalificeerd, omdat hij toch telkens zijn vleugels gebruikte. De vos kon niet meer rennen vanwege zijn gebroken poot. De kip was niet zo snel, maar haalde in ieder geval de eindstreep. Dat gold niet voor de arme vis. Hij hapte weer naar adem en moest in het ziekenhuis aan de beademing.

Als derde was het zwemmen aan de beurt. De vis wilde wel, maar had inmiddels ademnood gekregen, doordat hij zolang op het land vertoefd had. De vos deed zijn best, een klein stukje. De vogel dook het water in en werd er drijfnat uitgehaald door de reddingsbrigade. De kip zwom met poten en vleugels en haalde de eindstreep. Zo kreeg alleen de kip het verlangde diploma. Hij had nergens gewonnen, maar hij had wel alle drie de keren de eindstreep gehaald. Maar de vos werd zo kwaad dat die kip het diploma kreeg en hij niet, dat hij de kip de kop afbeet. Zo liep de kip zonder kop rond.

De wijze waarop wij doorgaans omgaan met gaven en taken lijkt op de atletiekschool van dit verhaal. We kijken meestal niet naar de specifieke gaven van mensen. Wij denken dat ieder gemeentelid alles moet kunnen. En dan hebben we het nog niet eens gehad over meneer schaap. Hij heeft vijf poten. U raadt het al: hij is de voorganger.

Wat zijn gaven?

Laten we eerst eens kijken wat 1 Corinthe 12 erover zegt. In vs. 1 heeft Paulus het over de *uitingen van de Geest*. Vanaf vs. 4 gebruikt Paulus drie woorden voor die

verschillende uitingen die elk een eigen accent geven. In de eerste plaats gebruikt hij het woord *genadegaven* (*charismata*). In dat woord 'charismata' horen we ons woord charismatisch terug. Een charismatische gemeente is een gemeente waar veel aandacht is voor de gaven van de Geest. Het Griekse woordje *charis* betekent *genade*. Daarom wordt er van genadegaven gesproken. Met het woord 'charismata' wordt vooral benadrukt dat de gaven ons als een genade van Godswegen zijn geschonken. Niks om over op te scheppen dus.

Vs. 5 gebruikt het woordje *bedieningen*. In het Griekse woord wat hier gebruikt wordt horen we het woordje diaken terug, wat letterlijk dienaar betekent. Hier uit mogen we concluderen dat gaven gegeven zijn om te dienen. De gaven heb je dus niet gekregen om jezelf mee op de voorgrond te plaatsen, maar om de ander te dienen. Vs. 6, tenslotte gebruikt het woord *werkingen*. Daarmee wordt aangegeven dat God, of de Heilige Geest in of door iemand heen iets bewerkt, waardoor Gods kracht openbaar wordt. Wat opvalt is dat Paulus hier zegt dat de gaven afkomstig zijn van de drie-enige God. In vs. 4 heeft hij het over de Geest, in vs. 5 over de Here, dat is de Here Jezus, en in vs. 6 over God, dat is de Vader. Ik wil graag nog even de aandacht vestigen op vs. 7. Wat in de eerste plaats opvalt is dat de gaven gegeven worden aan 'een ieder'. Niemand uitgezonderd. Zodra iemand tot geloof in Christus komt en de Geest ontvangt mag hij of zij ook geloven dat 'ie gaven van de Geest ontvangen heeft. Wat ook opvalt is dat je die gaven niet voor jezelf ontvangt. Er staat 'tot welzijn van allen'. In deze gemeente van Corinthe was veel mis op het terrein van de gaven. Paulus moet heel wat corrigeren. In deze gemeente lag heel sterk de nadruk op de meer extatische gaven. Men vond het spreken in tongen bijvoorbeeld heel belangrijk. Paulus wijst de gemeente er op in hoofdstuk 14 dat wie in een tong spreekt, alleen zichzelf sticht. Maar wie profeteert sticht de gemeente. Dat is veel belangrijker. In hoofdstuk 14:12 roept hij de gemeente op te streven naar geestelijke gaven, maar vooral om uit te munten tot stichting van de gemeente. Samenvattend kunnen we zeggen dat gaven vaardigheden zijn die God - naar zijn genade - aan iedere gelovige geeft en in die persoon wil uitwerken, tot opbouw en stichting van de christelijke gemeente.

Hoe zit dat dan met gaven en talenten? Wat is het verschil?

Talenten zijn aangeboren bekwaamheden. Die heeft God je ook gegeven om als mens te kunnen functioneren. Vaak liggen talenten en gaven in elkaars verlengde, maar dat hoeft niet altijd zo te zijn. Dus een talent krijg je bij je geboorte, een gave bij je

wedergeboorte. Een talent heb je om te kunnen functioneren als mens in de wereld, een gave heb je om te kunnen meehelpen aan de opbouw van de gemeente.

Welke gaven zijn er?

Als u wel eens een gaventest hebt gemaakt dan zult u naar alle waarschijnlijkheid te maken hebben gekregen met de tekstgedeelten die we zo juist gelezen hebben. Vaak wordt daar dan ook nog Efeze 4 bij genoemd en enkele losse teksten. Nergens vinden we in de bijbel dus een kant en klaar rijtje: 'dit zijn de gaven van de Geest'. We mogen dan naar mijn idee ook gerust zeggen dat er meer gaven zijn dan in de bijbel genoemd worden. Muziek wordt in de bijbel niet als gave genoemd, maar naar mijn bescheiden mening is het een gave van God gekregen, waarmee we de gemeente mogen opbouwen. En dat geldt ook voor administratie vaardigheden, of technische vaardigheden zoals het bedienen van de beamer. In gemeenten waar hoofdzakelijk aandacht is voor de meer bijzondere gaven zoals tongen, genezing en wonderen denkt men eigenlijk te klein van God. We moeten de gaven niet beperken tot deze tekenen, maar we hoeven deze gaven ook niet uit te sluiten. Als God ons iets wil geven is het goed. En ga dan aan de slag met dat wat je gekregen hebt en ga je niet overspannen uitstrekken naar wat je niet hebt gekregen.

Maar hoe weet je nu welke gave God aan jou persoonlijk heeft gegeven? Daar wil ik de volgende keer graag bij stilstaan. Voor nu is het voldoende te weten dat ieder van ons gaven heeft gekregen en reken erop dat God heel graag wil dat je die inzet tot Zijn eer en tot opbouw van Zijn gemeente. De vraag die we vandaag voor onszelf mogen meenemen is deze: wil ik, met alles wat ik ben en wat ik kan, beschikbaar zijn voor God en Zijn gemeente? Ik hoop van harte dat je daar volmondig 'ja' op kunt zeggen.
AMEN